

A csodatévő kutya

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy nagyon gazdag állatmenhely. Ennek az állatmenhelynek született egy háromfős kutyáikra. A gondozók ennek nagyon, de nagyon megörültek. De pár év múlva már csak egy kutyus maradt.

- Szegény kutya!- kiáltott fel egy kislány a menhely bejárata előtt, miközben az édesanyjával sétált. A kislány mézes mázos szavakkal kérte édesanyját, hogy vigyék haza magukkal a kutyát. Az anya viszont nem engedte meg a lányának, hogy hazavigyék. Telt múlt az idő, a kislányból nagylány lett, a kutya is meg nőtt, de egyszer, a már tinédzser lány elájult az iskolában. Az orvosok azt mondták, hogy nem biztos, hogy a lány felépül.

Az anyuka a lányától azt kérdezte:

- Szeretne-e valamit, amitől jobban érzi magát, jobb kedve lenne?

- A lány azt felelte az édesanyjának: - anya emlékszel még arra a kutyára a menhelyen?

- Az édesanyja azt mondta: - hát persze hogy emlékszem.

- Édesanyám engem nem tenne semmi boldogabbá, mintha azt a kutyát megkaphatnám.

Az édesanyja elment a menhelyre, remélvén, hogy még mindig meg lesz a kiskutya, ami időközben nagy kutya lett. Szerencséje volt a kutya meg volt a menhelyen. Az édesanya nagyon örült, hogy teljesítheti lánya kérését, és remélte hamarosan meggyógyul a lánya. Mire a lányt hazaengedték a kórházból, addigra az édesanyja is haza vitte a kutyát. A kutya megismerte a lányt és annyira megörült, hogy össze-vissza nyalogatta a lány arcát. A lány is nagyon boldog volt, kacagott, nevetett mintha mindig is ismerték volna egymást.

Az anyuka olyan mosolyt, boldogságot látott a lányának a kis piros arcán, mint még soha. Pár héttel később a lány teljesen meggyógyult, és a mai napig elválaszthatatlanok a kutyával.

Nem hiába mondják, a kutya az ember legjobb barátja.

jelige: paripa